

Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America

Since 1908

Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja

„AZ EVANGÉLIUMISTENNEK HATALMA” (Róma 1:16)

KI A NAGYOBB?

Ki a nagyobb? Ez a kérdés nem csak minket foglalkoztat, hanem 2000 évvel ezelőtt Jézus Krisztus tanítványait is.

Meglepő, hogy az evangéliumok beszámolnak arról, hogy a tanítványok között is volt versengés. Náluk is megvoltak ugyanazok a nagyon emberi problémák, amelyekkel mi is küszködünk.

Nagyobbak akartak lenni a többiek-nél. Figyelemre méltó, hogy a Biblia nem idealizálja az eseményeket, s azok szereplőit. Valóságos képet ka-

punk az akkor élt emberekről. Felismerhetjük gyengeségeiket éppen úgy, mint nemes lelkiületüket. Figyeljük meg, hogy hogyan kezeli az Úr Jézus a tanítványok között fölmerült „ki a nagyobb?” problémát? (Olvasd: Mk 10:32-45)

Időnk rövidsége miatt most csak egy néhány gondolatot említek meg e nagyszerű igével kapcsolatban. Először is feltűnő, hogy az Úr Jézus nem habododik fel azon, hogy tanítványai ezzel a kérdéssel foglalkoznak, miközben Ő a megváltásunk eseményének számára olyan fájdalmasan nehéz állomásáról, a kereszthalál közelségéről beszél. Nyilván fáj neki, hogy ennyire nem értik meg Őt még a tanítványai sem.

Jakab és János bizonyos szempontból nagyobbak voltak a többiek-nél, hiszen a Mester őket és Pétert néha közelebb engedte magához a többiek-nél. Gondoljunk például a megdicsőülés hegyi élményre, amit ők hárman élhettek csak át. Ennek ellenére azt kéri az Úr Jézustól, hogy ezt a különleges helyet, ezt az elsőséget biztosítsa számukra majd az Isten országában is.

A Mester a felháborodás helyett megpróbálja elgondolkodtatni őket arról, hogy mit is kérnek. Rámutat arra, hogy az út, amelyen Ő jár nagyon nehéz, annyira, hogy ők nem igen tudnának azon végigmenni. Jakab és János azonban nem értik meg ezt a szelíd figyelmeztetést, sőt kijelentik, hogy készek ők is végigmenni azon az úton. Miután látta a Mester, hogy

Jakabék egyszerűen nem értik, hogy Ő sok szenvedésen és a kereszten keresztül fog eljutni a győzelemhez, nem érvel tovább, hanem bejelenti, hogy nem Ő jelöli ki, hogy ki fog az Ő jobb és bal keze felől ülni a dicsőségben, hanem az Atya.

Majd elmondja, hogy azt viszont pontosan tudja, hogy milyen út vezet a győzelemre, hogy hogyan lehet naggyá, elsővé valaki.

Kijelenti, hogy az igazi nagysághoz, elsőséghez nem a másokon való uralkodás, mások leigázása vezet. Aki valóban nagy akar lenni, az vállalja el önként a másoknak való szolgálatot, mondja, s hogy egy kis segítséget adjon ennek a megbotránkozató gondolatnak a megértéséhez, önmagára mutat, mondván, hogy Ő sem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem, hogy Ő szolgáljon és hogy életét mások megmentéséért földáldozza.

Ahogy Jézus Krisztus azáltal lett a legnagyobb és a legelső, hogy életét adta másokért, ugyanúgy az emberek között is igazán azok lesznek a nagyobbak és az első, akik képesek arra, hogy másoknak, másokért éljenek.

Nagyon nehéz ez az út. Szinte járhatatlan. De ezen az úton lehet igazán naggyá, elsővé lenni. S végül is Isten mondja ki fölöttünk, hogy ki a nagyobb. Ha valaki valóban első akar lenni, akkor az Úr Jézus által megmutatott módon kell élnie, haladnia. A Mester nem csak megmutatta az utat, hanem végig is járta azt, és most is kész arra, hogy megfogja mindazoknak a kezét, akik győzni szeretnének, és vezeti őket, és elségíti őket egészen a

Gottfried Keller:

REFORMÁCIÓ

Egy múmia aszott kezébe téve találtak lenni a piramis alatt sötétre száradt búzamagvakat, mik véle szunnyadtak sok ezredéve.

E ritka kincs most emberkézbe véve termő talajra lel. Vajon mit ad?

Arany kalászba szökken, ím, a mag, s szemet, szívet vidít a drága kéve.

Így áldás lett a kései utódnak, mi őseivel sírba zárva volt, hisz mindig újra feltámad a holt.

Ki gátol abban, hogy ne légyen holnap, bár fogja még ma száradt múmia-kéz, az Ige magva áldott új vetés?

Fordította: Fűkő Dezső

Alapítva 1908-ban

Alapítva 1981-ben

Published monthly by the
Hungarian Baptist Union of America, Inc.
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905

Editors:

REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd., Lincoln Park, MI 48146
Tel.: (313) 382-3735

REV. JOSEPH NOVÁK
2212 So. Fremont Ave., Alhambra, CA 91803
Tel.: (818) 576-2788

A szerkesztő bizottság tagjai:

Kish Ernő, Oláh Lajos

Szabó István

Second Class Postage Paid and Entered at
Melbourne, FL and Additional Offices
SUBSCRIPTION FEE \$15.00 per year
Send subscription and change of address to
Hungarian Baptist Union of America
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905
Tel.: (407) 723-3288

FONTOS!

Előfizetést, címváltozást kérjük küldeni
Hungarian Baptist Union of America
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905

A változtatásra kérjük számítsanak 8 hetet.

Lapzárás ideje 30 nappal a megjelenés előtt.

A szerkesztőség korrektúrája alapján készítette:
Classic Printing Corporation
9527 Madison Ave., Cleveland, Ohio 44102

SZÖVETSÉGI VEZETŐK CÍMTÁRA:

Elnök:

MR. ERNEST J. KISH
1173 Scypher St. N.E., Palm Bay, FL 32905
Tel.: (407) 723-7727

Alelnök:

REV. LAJOS OLÁH
43 Yorkshire Rd., Scarborough, Ont. M1K 3B7
Tel.: (416) 752-1687

Szövetségünk tiszteletbeli elnökei:

REV. DR. BÉLA UDVARNOKI
609 Woodridge Dr., Murfreesboro, NC 27855
Tel.: (919) 398-4646

REV. DR. ALEXANDER S. HARASZTI
Henry General Professional Bldg.
Stockbridge, Georgia 30281
Tel.: (404) 474-3686, office; (404) 471-4183, res.

Titkár: ISTVÁN SZABÓ

3827 N. Oak Park Ave., Chicago, IL 60634
Tel.: (312) 545-0898

Pénztáros: LOUIS DRESCHER

2636 East 124th St., Cleveland, OH 44120
Tel.: (216) 231-0038

Misszió Bizottság elnöke:

REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd., Lincoln Park, MI 48146
Tel.: (313) 382-3735

Pénzügyi Bizottság elnöke:

ELMER KISH
924 Congress St., Fairfield, Conn. 06432
Tel.: (203) 259-3276

Bethesda Otthon igazgatója:

ERNEST CZIRAKY
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905
Tel.: (407) 723-3288

*célig. Naponként új és új erővel aján-
dekozza meg azokat, akik ezt kérik
Tőle.*

*Ki a nagyobb? Ha tényleg érdekel
ez a kérdés, olvasd el újra és tanulmá-
nyozd tovább az Úr Jézus Krisztus
szavait. Ő az egyetlen, aki ebben a
kérdésben igazi eligazítást tud adni.
De ha beéred holmi emberi, ideig-óráig
tartó nagysággal, elsőséggel, akkor
elég, ha önző természetedre hallgatsz.
Én inkább az előzőt tanácsolom.*

*Imádkozzunk. Atyánk, köszönjük,
hogy az Úr Jézus Krisztus vállalta az*

*igazi nagysághoz vezető utat. Lehajolt,
felemelt, szolgált nekünk, meghalt ér-
tünk, hogy mi el ne vesszünk. Mi is
szeretnénk nagyok, elsők lenni. Segíts,
hogy valóban azok lehessünk. Nem e
világ ítélete, hanem a Te megítélésed
szerint. Hogy majd ott lehessünk mi is
a dicsőségben, a Te országodban, a
Te közeledben, asztalod körül. Fogjad
a kezünket és vezess bennünket, adj
minden nap új és új erőt! Köszönjük,
hogy Veled nagyok lehetünk, sőt győz-
hetünk is. Ámen.*

Herjeczki Géza

MEGALAKULT AZ IFJÚSÁGI SZÖVETSÉG

Örömmel gondolok vissza a Rámai tá-
borban töltött három napra. Miután a fia-
talok meg is bíztak a jegyzeteléssel, szíve-
sen beszámolok az ottani eseményekről.

Erre a Táborzáró Konferenciára már jú-
lius óta készültünk, ugyanis a 84. (alhamb-
rai) közgyűlés jóváhagyta az ifjúságnak
azt a kérését, hogy a rámai Táborzáró
Konferencia egyúttal az Ifjúsági Szövet-
ség alakuló közgyűlése is legyen.

Mivel már szombaton igen sok fiatal
együtt volt a táborban, délután összehí-
vtuk a fiatalokat.

Ifjúsági imaórát tartottunk először, melyet Bákai Barna vezetett a Prédikátor 12:1-3 alapján. Ezen az imaórán az alakuló ifjúsági szövetségért, valamint annak leendő vezetőiért, az ifjúságok küldötteiért imádkoztunk.

Az imaóra után Szomor Oszkár ismer-
tette az előkészítő bizottság által koráb-
ban összeállított irányelveket, célkitűzéseket. A jelenlevő fiatalok néhány újabb ja-
vaslattal kiegészítve elfogadták azt, és megbízták Oszkár azzal is, hogy e célkitű-
zéseket a vasárnapi közgyűlés előtt fölöl-
vassa.

Örömmel vártuk a vasárnapot.

Szeptember 1-én, vasárnap délelőtt ifjúsági óra volt az ebédlőben ifj. Kulcsár Sándor és dr. Herjeczki Géza lp. vezetésével. Az imaórát ifj. Kulcsár Sándor vezette a János 10:27-28 versek alapján. „Az én juhaim hallják az én szómat” — olvastuk. Ahhoz, hogy mi meghalljuk az Úr Jézus hangját, szükséges, hogy személyes találkozásunk legyen vele, kell hogy ismerjük az Úr Jézus hangját. Az, hogy mi az Ő juhaim vagyunk, számunkra védelmet, biztonságot jelent, ha mellette maradunk és követjük Őt. Ezt a gondolatot folytatta Herjeczki tv. is, feltéve a konferencia mottójához (Mít cselekedjem?) kapcsolódva a kérdést: „Kire hallgatok? Kire figyelek?”. Mi

fiatalok, sok tanácsot kapunk, szülőktől, barátoktól, sőt, mi is szeretünk tanácsot adni másoknak. Vannak olyan személyek, akikből csak úgy árad a sok tanács, de az ilyen tanácsokat általában elengedjük a fülünk mellett.

A legjobb tanácsadó a Biblia, melyben Isten szól hozzánk. Istenre nyugodtan rá bízhatjuk magunkat, tudva azt, hogy Ő mindent tud rólunk, ismer minket. Ő mindig a legjobbat akarja számunkra. Csak úgy tudjuk betölteni küldetésünket, csak úgy lehetünk boldogok, ha az Ő szavára figyelve.

Az ifjúsági szövetség alakuló közgyűlése a meghirdetett időpontban, vasárnap délután került sor.

A közgyűlés első részét a Misszió Bizottság elnöke vezette. Ismertette az előzményeket és szólt arról az örömről, amellyel a júliusi konvenció fogadta a fiatalok terveit.

Ezután meghallgattuk az előző nap összeállított és megvitatott célkitűzéseket. A közgyűlés azt magának fogadta, és annak alapján kimondtuk az Ifjúsági Szövetség megalakulását. A szövetség neve: Amerikai Magyar Baptista Ifjúsági Szövetség, rövidítve: AMBISZ.

Ezután választottunk egy 11 tagú vezetőséget, melybe az előkészítő bizottság 7 tagján kívül további 3 gyülekezet képviselője is bekerült. A megbízatás 2 évre szól.

Amíg a vezetőség titkos szavazásra visszavonult, a fiatalok imaáhitatot tartottak. A vezetőség elnöknek Bákai Barnát, alelnöknek dr. Haraszti Lelandot választotta. Ezután az elnök javaslatára Szomor Oszkár lett a pénztáros, Oláh Imre pedig a zenei felelős.

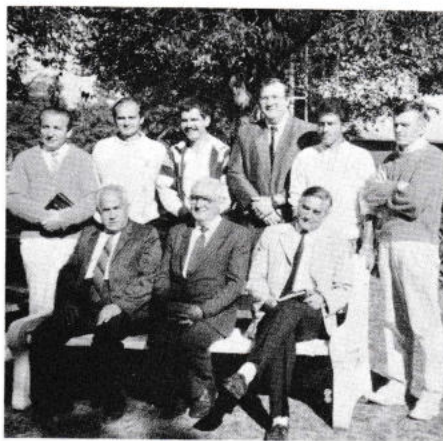
A választás után az elnök, Bákai Barna vezette tovább a közgyűlést. Többek között, mint első missziós programot, magunknak fogadtuk a nagyváradi ifjúság

hangszalagjával kapcsolatban Detroitból elindított gyűjtést a nagyvárad ifjúsági misszió-kocsira.

Az alakuló közgyűlés záró aktusát, a megválasztott **vezetőség beiktatását** az esti istentiszteletre halasztottuk. Az ünnepélyes keretek között a misszió bizottság elnöke bemutatta a megalakult AMBSZ megválasztott vezetőit, majd az **AMBSZ alelnöke, Oláh Lajos testvér beiktatta tisztebe a Szövetség vezetőségét.** Imádságában az Úr áldását kérte egyenként a tisztségviselőkre, hogy feladatukat Isten akarata szerint tudják elvégezni.

Támogassuk mindannyian imában az Ifjúsági Szövetséget, annak vezetőit, s a fiatalokat, hogy Isten dicsőségére és sokaknak áldására tudjunk lenni!

L. T.

Az AMBSZ vezetői a lelkipásztorok körében. Jobbról a 2. Báka Barna elnök, dr. Haraszi Leland alelnök, Szomor Oszkár pénztáros, Oláh Imre zenei vezető.

Az Amerikai Magyar Baptista Ifjúsági Szövetség célkitűzései

Mi, az Amerikai Magyar Baptista Szövetség gyűlekezeteinek küldöttei a mai napon a torontói baptista gyülekezet rámai ifjúsági táborában megalakítottuk az Amerikai Magyar Baptista Ifjúsági Szövetséget (rövidítve: AMBSZ).

A küldöttek 11 tagú vezetőséget választottak, majd a vezetőség titkos szavazással megválasztotta a szövetség elnökét, alelnökét, pénztárosát és zenei vezetőjét.

Célkitűzéseinket az alábbiakban határoztuk meg:

1. Fontosnak tartjuk, hogy az amerikai magyar baptista gyülekezetekben eleven ifjúsági missziómunka folyjon. Ennek elősegítésére

— különböző programokat készítünk;

Ne várd a holnapot

Ma adj mosolyt — derűt,
ne várd a holnapot:
a holnap rejtve van...
Mában van mindened,
harcod, akaratom!

Ma még sokat tehetsz;
ma még hull égi-fény...
minden rendbe jöhet —
De holnap... Ki tudja?
Elnyelhet néma éj!

Venyercsán László

— ösztönözzük a fiatalokat a személyes bizonyoságtételre, s más gyülekezeti szolgálatokra (ének, zene, versek mondása);

— szorgalmazzuk a testvérgyülekezetek közötti kapcsolat kiépítését, egymás kölcsönös meglátogatását.

4. Fontosnak tartjuk, hogy az Evangelium terjedjen az Amerikában élő magyar fiatalok között.

Ennek érdekében olyan terveket szeretnénk kidolgozni, amelyekkel elérhetjük a még megtérés előtt álló magyar fiatalokat. Ezek közé tartozna például a magyar nyelv és kultúra ápolása, újságcikkek írása, rádiós programokba való bekapcsolódás, stb.

3. Évenként ifjúsági konferenciát szervezünk a Torontói Gyülekezet Rámai Ifjúsági Táborában, ezentúl évente két ifjúsági találkozót kívánunk tartani különböző gyülekezetekben. Az ifjúsági találkozókon szeretnénk

— elmélyíteni missziós küldetésünket;

— elősegíteni az ifjúság biblikus gondolkodását;

— foglalkozni az ifjúság aktuális kérdéseivel (mint pl. gyermekeink ifjúsági munkába való bekapcsolódása, vagy az ifjú házasság problémái).

Célkitűzéseink megvalósításához Urunk segítségét kérjük és az Amerikai Magyar Baptista Szövetség tagjainak támogatását, imádságos szeretetét. AMBSZ, Ráma, 1991. szept. 1.

Táborzáró konferencia

— 1991, Ráma, Ontario —

Szokatlanul népes volt ebben az évben a szeptember 1—2-án tartott táborzáró konferencia. Jöttek a testvérek New Yorkból, Clevelandból, Detroitból, Buffalóból és Torontóból. Közülük sokan már pénteken megérkeztek, és együtt örvendeztünk az Istentől kapott szép nyárvégi napoknak. Az együttléteket igyekeztünk hasznosan kihasználni, imaáhitatokat tartottunk, majd megkezdődött a vendéglátás szolgáltatását is.

A konferencia a szombat esti istentisztelettel kezdődött meg, és a hétfő délelőtti szolgálattal fejeződött be. A szolgálatok egész idő alatt hitméllyítő és evangélizáló jellegűek voltak. Központi témánk: **Mit tegyek?** — részekre bontva a következő szolgálatokban oszlott meg:

Mit tegyek, hogy üdvözlöljek? (Máté 14:16-26) Igéihirdető: Dr. Fazekas László.

Ő én nyomorult ember... (Róma 7:14-8:2) Igéihirdető: Kulcsár Sándor.

Mit tegyek, hogy elérjem a célt? (Fil. 3:7-14) Igéihirdető: Dr. Herjeczki Géza.

Mit tegyek a nyomorúság idején? (Több igei példa alapján) Igéihirdető: Oláh Lajos.

Ezek a kérdések szinte naponként felmerülnek a mai kor emberében, hiszen mindenfelől körülvesznek bennünket a különböző eszmei hatások, a hitetők, az elfajult emberi indulatok, a világban eluralkodott nyugtalanság, háborúság és félelem. Meggyőződésünk, hogy ha Krisztust követjük, a jó utat választottuk. Szívünk vágya az, hogy ezen az úton meg is maradhassunk, és eljussunk az üdvösségre. Mit tegyünk ennek érdekében az adott körülmények között? Erre a komoly kérdésre kerestünk választ az Igében, és a Lélek által vezetett igéihirdetéseinkben. Hálás szívvel elmondhatjuk, hogy érezhető volt Isten Szentlelkének jelenléte és irányítása. Az Ige üzenete mindnyájunk szívéhez eltalált, azokhoz, akik régóta járják a hívó élet útját, és azokhoz is, akik csak most határozták el, hogy ezt az utat választják. A konferenciázó gyülekezet szoros lelki közösségbe forrt össze, s így járultunk imádságos lélekkel közösen az Úr asztalához is.

Az Ige üzenete visszhangra talált a többi szolgálatban is, a versekben, énekekben, és a fiatalok bizonyoságtételeiben. Külön öröm volt már maga az a tény, hogy a résztvevők zöme fiatal volt, s további öröm, hogy részt vettek a szolgálatban is. A vasárnap reggeli imaórát külön csoportban tartották, ahol nemcsak az ismerke-

Hétfő délelőtt, a konferenciázók egy része

désre nyílt alkalom, hanem arra is, hogy szívük és ajkuk megnyíljon az imádságra.

Egyébként nem volt véletlen az, hogy a fiatalok ilyen szép számmal voltak jelen. Ezen a konferencián történt meg az a történelmileg is nagyon nevezetes esemény, hogy megalakult az Amerikai Magyar Baptista Ifjúsági Szövetség, az AMBISZ. Megható percek voltak, amikor a megválasztott vezetőség tagjai a gyülekezet elé álltak, és Szövetségünk alelnöke, Oláh Lajos lelkipásztor imádsággal iktatta be őket tisztségbe. Erről az alkalomról, valamint az ezt megelőző választásról, és írásba foglalt célkitűzéseiről hivatalos tudósítást olvashatunk majd. Itt most Isten iránti hálánkat fejezzük ki ifjainkért, azért, hogy magyar misszióknak van jövője, van komoly lelki alapokon álló utánpótlás. A vasárnapiiskolások kedves éneklő

csoportjában pedig már a távolabbi jövő ígérését is láthattuk.

Isten iránti hálánk kifejezése után köszönetet mondunk minden szolgálattevő testvérünknek: az igehirdetőknek, bizonyoságtevőknek, zenészeknek, énekeseknek, karvezetőknek és műszakiaknak. Komoly köszönet illeti a lelki és anyagi szervezőket, a beszerzőket, kiváló szakácsnőnket, pénztárosunkat, szállásfelelősünket, és mindazokat, akik segítségünkre voltak abban, hogy zavartalan és jó ellátást biztosítsunk testvéreinknek, nemcsak a konferencián, hanem előtte és utána is.

Az Úr tegye áldottá és maradandóvá mindnyájunk szívében az Ige üzenetét, hogy az így nyert erővel haladhassunk tovább a számunkra kiszabott úton az üdvösség felé.

Oláh Lajosné

Új verseskönyv

A budapestiek a nyár elején, a tengeren innen élők pedig a táborzárón vehették kezükbe Oláh Lajosné: IGE ÉS ÉLET című verseskötetét. A könyv Budapesten jelent meg, kiadta és szerkesztette Gerzsenyi Sándor. Kapható a szerzőnél (cím és telefonszám a lap 2. oldalán), ára tíz dollár.

• A Baptista Világszövetség (BWA), hogy enyhítse a Jugoszláviai polgárháború okozta szenvedéseket a Baptista lelkipásztor családok között, rendkívüli segínyt utalt át az Európai Baptista Szövetségnek. Denton Lotz főtitkár biztosította a jugoszláviai baptistákat afelől, hogy a világ baptistái mellettük állnak a megbékélésért és a békességért való imádságaikba. Orcic Sime-nek, a jugoszláviai Baptista Szövetség főtitkárának írt levelében Lotz elismerőleg ír a hívők lelki-erejéről és a nehéz körülmények közötti kitartással végzett misszió munkájáról. A Szerbia és Horvátország közötti harcok természetesen az országos baptista missziót is hátráltatják.

AB News/h

Szeretettel ajánljuk Oláh testvérnő verseskönyvét a lap olvasóinak a Békehírnökből átvett ismertetéssel:

„Igen kedves, meleg hangú és értékes versek gyűjteményét tartja kezében az Olvasó. Imádkozó szeretettel indítom útjára a jelenleg Kanadában élő lelkész-misszionárius-feleség most megjelenő kötetét. Ez a lírai hang nagyon szimpatikus a mi közösségi körünkben. Szelíd, őszinte, hitből fakadó, személyes élményeket tükröző, tanító és nevelő, érzelemdús és szép írással tartalmaz ez a verseskönyv. Szívesen ajánlom mindenki szeretetébe...”

„Ezek a költemények nagyobbára igei fogatattású írások; ezt jelzik azok az ígehelyek, amelyek a verscímek alatt találhatók. Érdemes elolvasni valamennyit, mielőtt a költő is megszólítana bennünket mondanivalójával...”

„Az IGE ÉS ÉLET című versesgyűjtemény tulajdonképpen lírai életmű, mely híven tükrözi egy magyar lelkipásztor-feleség lelki vívódásait, szolgálati kudarcait vagy győzelmeit, családi gondjait és örömeit, egyszerűen az ő oltárra tett egész szolgáló életét...” (Békehírnök) G. S.

July at Bethesda

„Thou wilt show me the path of life: in thy presence is fulness of joy; at thy right hand there are pleasures for evermore.”

One of our joys was to return to Alhambra American Hungarian Baptist Church on July 11-14th to attend the 84th Annual Convention. It was there 6 years ago that we were introduced, together with Gabriel Petre, as the team to succeed Ernest and Ethel Kish at the helm of The Bethesda Baptist Retirement Home administration.

Our second joy was having the opportunity to be present for the inspiring sessions; greeting those whom we read about in the Gospel Messenger/The Trumpet; spending quality time renewing old friendships. It was an honor to thank these fine people for their prayers and gifts toward the ministry at Bethesda. It was so good to greet the family of Rev. William Dauda (the former pastor of the Buckeye Road Baptist Church); Emma Vura, Dawn Nagy and Al Dauda. We also had the privilege to visit Mrs. Revak who presently resides at The Atherton Baptist Home. It was good to reminisce about Cleveland friends and loved ones.

We extend our gratitude to Rev. Joseph Novak and his wonderful co-laborers for their gracious hospitality who correlated the serving of delicious and plentiful food, three times a day; those who worked behind the scenes to prepare the beautiful facility for the convention; those who worked together for the smooth flow of each part, to spread God's blessings throughout the congregation.

On the homefront, we are most grateful to the entire staff at Bethesda for assisting in every way to keep The Home running smoothly. Since our return, the stormy weather with heavy rains, has kept our maintenance crew busy cutting grass. Our area of Florida to date, has received as much rain through the month of July as it was recorded for the entire year of 1990. We are thankful to have the facility to hold indoor activities in air conditioned comfort.

On July 27th, it was my distinct pleasure of being the best man in the wedding of Dr. Ladislaus Biro and Katalin Boeke. Rev. A. Barton Brown officiated and Ernest Kish presented the bride to Dr. Biro as over 90 people attended this most joyous occasion. Dr. Biro often visited and ministered to our people while he was pastor of The Bethesda Baptist Church and Katalin Boeke had been employed at Bethesda several years ago. The wedding

and reception were held at The Bethesda Church. It was a beautiful family reunion and we pray the Lord's richest blessings on the lives of both of these very special people.

We want to thank you for working with us in this joint effort of ministry. There is so much work to do and we are encouraged as you help us with your prayers and financial support. God bless you one and all.

Ernest Cziraky
Administrator

July, 1991 Contributions

Bethesda Baptist Church	\$225.00
Rev. and Mrs. Barton Brown	50.00
Mrs. Rose Newman	25.00
Mr. and Mrs. Vincent Mahl	100.00
Mrs. Ruth Kish	15.00
Mrs. Libby Nery	5.00
Mr. and Mrs. Julius Oslansky	100.00
Mr. and Mrs. Al Dauda	50.00
Anonymous Gift	100.00
	\$670.00

In honor of Elizabeth Balla	
Elizabeth Lehoczky	\$ 100.00
In loving memory of Ethel Muncsan	
Olga Toth and Elmer Muncsan	1,000.00
In loving memory of Arthur Stumpf	
Mrs. Sally Reviczky	15.00
In loving memory of Moses Gombkoto	
Mrs. Mary Ann Kilbane	50.00
	\$1,165.00
Total	\$1,835.00

Új életet kezdek

Nem kergetek tovább ideálokat,
Mondtam magamban egyik este.
Rideg számítás lesz az elvem eztán,
Mert hogy az ember lelke-teste
elfárad a hiú harcokon.
Az évek múlnak, gyermekeim vannak
Pénzt gyűjtök hát és kirakatokon
járatom eztán szemeimet, nézve:
hol akad egy-egy szép bútoradarab.
Feleségemnek új ruha járna,
nekem magamnak egy szép iroda
Rózsa, Célesztia hajasbabát kérnek,
amelyik alszik, sír, ha felveszed.
József kerékpárt és kislovat rendelt,
de olyat, amelyik szalad is neked!
A tanyán látott ilyet a napokban,
meg kisbocit is, nagy naív szeműt.
Ezeknek mását keresi most Pesten,
kirakatokban, boltokban mindenütt.
Tudatlan felnőttek megmosolyogják,
és oktatgatni kezdik komolyan:
nézd csak, kisfiam, ez sokkal tisztább,
nem istállóban lakik, nem olyan
borzas a szőre, nem alomszagú.
Aztán hintázni is lehet rajta...
De közbevág a kis akaratos,
és a hangjában csalódás rezeg:
az én kislovam szaladni tudott,
és a kisboci szeme könnyezett!

Nagyáruházban — élet a neve —
járok naponta én is szüntelen:
keresem az igazinak mását,
az eszményit, a szépet, végtelen
kirakatoknak hosszú sorain.
De utánzattal kínálgat a boltos,
mintha feledni tudnám a valót:
külső díszelgés nem nyugtatja meg a
szellem kincse után szomjazót!
Csiszolt tüvegre nem telik a pénzem,
nincsen mahagóni bútorom,
de a fejemben nagy eszmék élnek,
és az új idők dalát dúdolom.
Üresfejúek, szívtelen törtető,
drágaruhájú felkapaszkodók:
szerényen is boldogabb vagyok,
Mert eszményeim élethang-adók.
Mert más világ van kialakulóban,
Mert a szellemnek értéke leszen:
hamis csillogás helyett az igazság
lesz a fokmérő, tudom, érzem.
Eljön az idő, nem sokat vetek,
hogy nem kell válaszünt elé állanom:
igaz eszmény vagy rideg számítás!
Íme az eszmény érték lesz, tudom
Kalmárai az üres csillogásnak,
büszke önértékeléssel:
boltotoknak minden kincséért is
életcélokat el nem feledem!

Lausanne, 1949. VIII. 7. Haraszi Sándor

GYÜLEKEZETI HÍREK

SAN PAULO

Bár gyülekezetünkben a portugál nyelvet használjuk, mi magyarok (23-an vagyunk) is kivesszük a részünket a munkából. Gyermekeinkkel és unokáinkkal brazil testvéreinkhez csatlakozva szolgálunk.

Idén júniusban iktattuk be gyülekezetünk új lelkipásztorát, ifj. Erdei László testvért, aki magyar származású.

Augusztusban ünnepeltük a gyülekezet alakulásának 60. évfordulóját, és augusztus 10-én nyitottunk meg a 3. missziós álmódon egy új imaházat. Ez a külváros-

ban található (Itapevi helységben). Sokan voltunk és nagyon áldásos volt az ünnepély.

Az anyagyülekezetben minden szombat és vasárnap ifjúsági és zenei programok vannak. A gyülekezetnek 240 tagja van.

Köszönjük az Amerikai Magyar Baptista Szövetség támogatását, a díjmentesen kézbesített Evangéliumi Hírnököt. Szívesen olvassuk a magyar cikkeket.

(Nagy Ferenc, diakónus)

DETROIT

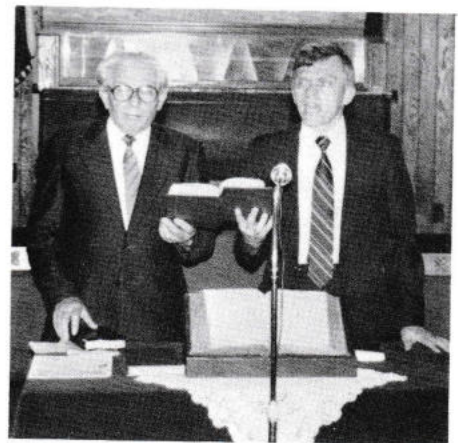
The First Hungarian Baptist Church, Lelkipásztor: Dr. Herjeczki Géza

Elmúlt a nyár. Pontosabban elszaladt. Hiszen Michiganban későn kezdődik, s legtöbbször gyorsan végetér. Sokat utaztunk ezekben a hónapokban, s vendégünk is volt néhány.

Gyülekezetünk előző lelkipásztora, Herjeczki András testvér június közepén érkezett közénk. Bár 6 hetet itt töltött Amerikában, „ithon” csak 3 vasárnap volt, hiszen eljött velünk a rámai tábori konferenciára és az alhambrai közgyűlésre is. Mindenesetre örömmel hallgattuk szolgál-

latait újra. Jó volt feleleveníteni egy-egy beszélgetés erejéig a múltat, a 8-9 éves szolgálata eseményeit. Szomorúan és hálaadással a szívünkben emlegettük hűségét, akivel már csak odaát találkozhatunk. Az egyik, éppen soron levő rádiós programunkba is bekapcsolódott Herjeczki testvér. Az együtt töltött hetek után a viszontlátás reményében köszöntünk el tőle a repülőtéren.

Augusztus közepén az Erdélyből érkezett evangélista testvér, Nagy Károly töltött közöttünk egy hetet. Gyülekezetünk-ből többen is ismerték őt, még otthonról. A maga megszokott módján hirdette az ígét, mindég kihangsúlyozva a megtérés és

A gyülekezet előző és jelenlegi pásztora

az üdvbizonyosság szükségességét. Ha mást nem is, de azt megkérdezte mindannyiunktól, hogy hova jutnánk, ha ma kelene megállnunk az Úr előtt.

Szokásunkhoz híven szép számmal átmentünk Kanadába a rámai júliusi konferenciára. Ilyenkor azok számára, akik valami miatt itthon haradnak, a szolgálatban mindig hűségesen helyálló id. Für Béla testvér tartja az istentiszteletet. Alig-

hogy visszaértünk a tábori konferenciáról, máris útra keltünk, pontosabban buszra ültünk, hogy szövetségünk 84. közgyűlésére a californiai Alhambrába utazzunk.

A keleti országrészről a detroitiak voltak legtöbben (9-en). Ritkán van alkalom

a találkozásra, a nagy távolságok miatt. Örültünk az ismerősökkel és az eddig nemismert testvérekkel való találkozásnak. Jól esett tapasztalni az alhambrai testvérek szíves vendégszeretétét.

A harmadik nyári gyülekezeti utunk

ismét Rámába vezetett, a Táborzáró Konferenciára. Csodálatosan szép időben, jó testvéri légkörben voltunk együtt. Örültünk a sok fiatalnak, s az ifjúsági szövetség megalakulásának.

A nyár még egy emlékezetes gyülekezeti kirándulást tartogatott számunkra. Egyik diakónusunk, Jakab Bálint testvér újra meghívta gyülekezetünk testvériségét az észak michigani otthonába. Szeptember első hétvégét töltöttük náluk. Kiváló ellátásban részesítettek bennünket. Egészen „tábori” hangulatban éreztük magunkat a tábortűz mellett, vagy röplabdázás közben. A vasárnapi istentiszteletre szomszédait is meghívták Jakabék, így egyúttal missziós alkalommá is vált ez a kirándulás. Utólag azt is elmondhatjuk, hogy az Úr különleges módon alkalmat adott nekünk arra is, hogy meglátogassuk — ma már tudjuk, utoljára — egyik legidősebb tagunkat, Tallosy nénit, aki egy közeli öregotthonban várt ránk. Egy héttel azután hazahívta őt az Úr.

Hálásak vagyunk az Úrnak a nyári áldásokért, s arra kérjük Őt, hogy az őszi alkalmainkat is áldja meg, gazdagon.

Máté

Rövid jelentés a Safety Harbor-i gyülekezetről

János ev. 21. rész 12. versében olvashatjuk: „Jöjjetek, egyetek!” — Tudjuk, a lélek táplálkozása fontosabb, de testünk sem maradhat éhen. Az Úr felszólította tanítványait az étkezésre.

Magyar Keresztyén Gyülekezetünk alakulása óta fontosnak tartja az Ige hirdetés mellett a közös ebéddel való szolgálatot is. Jó az atyfiakkal való együtt levés. Kivéve a nyári hónapokat, minden negyedik vasárnap du. istentisztelet végeztével együtt ebédelünk. Mikor hívták, az Úr is betért az emmausiakhoz, együtt vacsorázott velük.

*

Szívesen adunk hírt arról, gyülekezetünk él és munkálkodik. Közös munkanapunk a kedd. Van, amikor 50 körüli a munkás létszám.

*

Van gyülekezetünkkel együtt missziós gyülekezet, a Sarasotai Keresztyén Gyülekezet. Minden hónap első vasárnap du. 3:30-kor tartjuk az igehirdetési alkalmat. Utóbbi időben megnövekedett a jelenlevők létszáma.

*

Minden hónap második vasárnapján a Plant City-i Magyar Szabadság kör vár bennünket ebéddel és ott is jó magyaros

Herjeczki András a detroiti testvérek körében

Gyülekezeti kiránduláson Jakab Bálintéknál

Meglátogattuk egyik legidősebb testvérünket, Tallósy Mihálynét

Gyülekezeti ebéd templomunk egyesületi termében

találkozónk van, amikor is aktuális igehirdetési áhítatot tartunk.

Lassan dőlnek a kerítések. Lehet, kell

együtt lenni, együtt élni azoknak, akik nemcsak tudják az Úr új parancsát: „szerezzétek egymást!”, hanem gyakorolják is.

Kun Gyula

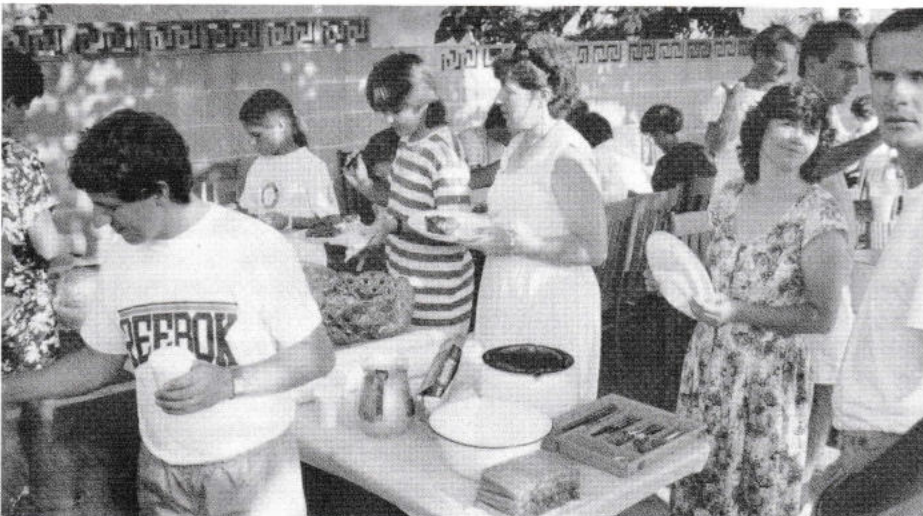
Ifjúsági találkozó Alhambrában

Augusztus 11 és 12-én Alhambrában tartottuk meg az Első Kaliforniai Keresztény Ifjúsági Találkozót, amin Sacramen-

tóból, Orange-ból és Alhambrából vettek részt fiatalok. A program nyárssütéssel és röplabdázással kezdődött, szombaton dél-

A sacramentoi együttes

Sorbanállás...

után 3-kor. Az esti istentiszteleten bizonygatótelekkel és énekekkel szolgáltak a fiatalok, majd Novák testvér hirdette az Igét, 1Sám 3:1-19 alapján. A debreceni Református Teológiai Akadémia három itt tartózkodó hallgatója is szolgált.

Vasárnap délelőtt 10-től 11-ig ifjúsági énekeket énekeltünk, Bartha András tv. vezetésével. A sacramentoi fiatalok zenekara kísérte az éneklést. Az igehirdetés alapján a „Gazdag ifjú történetét” olvasta Novák testvér. A közös ebéd után, du. 2-től a fiatalok összevont csoportja énekelt. Az Igét Ján 4:14 alapján hirdette a lelkipásztor.

SANTA MONICA The Hungarian Bible Church Lelkipásztor: Smith D. Henrik

Idén tavasszal is a Frazier Woods Conference Center-ben (Lake Hughes, CA) tartottunk csendesnapokat. A Biblia ta-

nulmányozása és az imádkozás mellett játszottunk; esténként pedig a tábortűznél szalonnát sütöttünk.

Égi bölcsesség

*Én csak úgy gondolom, hogy ez vagy az
milyen jó is volna nekem;
Te meg Uram tudod, mely pillanatban
mi válik javamra éppen,
s azt is, mire van szükségem.
Szemeim ha csüngnek is a földre hajló égen,
Te látsz csak jól mindent
nagy ragyogó fényességben.*

Venyercsán László

TISZTSÉGVISELŐK NÉVSORA / LIST OF OFFICERS

Az 1991-es és 1992-es konvenciói évben / During the 1991-92 Convention Year

Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség / The Hungarian Baptist Union of America, Inc.

2800 Fordham Road, N.E. — Palm Bay, Florida 32905

Officers of the Convention/A Konvenció tisztviselői

Mr. Ernest J. Kish, President (Florida)	1993	(1)
Rev. Lajos Oláh, Vice President (Toronto, Ont., Canada)	1992	(1)
Mr. Istvan Szabo, General Secretary (Illinois)	1994	(1)
Mr. Louis Drescher, Treasurer (Ohio)	1994	(5)

Honorary President/Tiszteletbeli elnökök

Dr. Béla Udvarnoki (North Carolina)	0000	(1)
Dr. Alexander S. Haraszi (Georgia)	0000	(1)

Convention Evangelist/Konvenció evangélista

Rev. Lajos Oláh (Toronto, Ont., Canada)	0000	(1)
---	------	-----

Convention Missionary/Konvenció misszionárius

Rev. Julius Kun (Florida)	0000	(1)
---------------------------	------	-----

Ministerial Exchange Program Coordinator/A lelkészcsere program koordinátora

Dr. Alexander S. Haraszi (Georgia)	0000	(1)
------------------------------------	------	-----

The Executive Board/A végrehajtó bizottság

Mr. Ernest J. Kish, President (Florida)	1993	(1)
Rev. Lajos Oláh, Vice President (Toronto, Ont., Canada)	1992	(1)
Mr. Istvan Szabo, General Secretary (Illinois)	1994	(1)
Mr. Louis Drescher, Treasurer (Ohio)	1994	(5)

Dr. Géza Herjeczki, Chairman, Missions

Committee (Michigan)	1993	(1)
----------------------	------	-----

Mr. Elmer Kish, Chairman, Finance

Committee (Connecticut)	1992	(1)
-------------------------	------	-----

Mrs. Lydia Chatto, President, Women's

Convention (Ohio)	1992	(2)
-------------------	------	-----

Mr. Steve Tagai, President, Men's Convention (California)

1992	(1)
------	-----

Dr. Béla Udvarnoki, Ex-Officio (North Carolina)

0000	(1)
------	-----

Dr. Alexander S. Haraszi, Ex-Officio (Georgia)

0000	(1)
------	-----

Missions & Literary Committee/Misszió & irodalmi bizottság

Dr. Géza Herjeczki, Chairman (Michigan)	1993	(1)
---	------	-----

Rev. Theodore A. Bretz (Ohio)	1992	(1)
-------------------------------	------	-----

Dr. Laszlo Fazekas (Ohio)	1994	(1)
---------------------------	------	-----

Mr. Barnabas Jakab (New Jersey)	1992	(2)
---------------------------------	------	-----

Rev. Sandor Kulcsar (New York)	1992	(0)
--------------------------------	------	-----

Mrs. Gabriella Oláh (Toronto, Ont., Canada)	1993	(1)
---	------	-----

Mr. Imre Sipos (California)	1994	(1)
-----------------------------	------	-----

Dr. Alexander S. Haraszi, Ministerial Exchange Program

Coordinator (Georgia)	0000	(1)
-----------------------	------	-----

Rev. Joseph Novak, Ex-Officio (California)	0000	(1)
--	------	-----

Dr. Béla Udvarnoki, Ex-Officio (North Carolina)	0000	(1)
---	------	-----

Home & Finance Committee/Otthon & Pénzügyi Bizottság

Mr. Elmer S. Kish, Chairman (Connecticut)	1992	(1)
---	------	-----

Mr. Louis Drescher (Ohio)	1994	(5)
---------------------------	------	-----

Mr. George Gancsos (New York)	1992	(1)
-------------------------------	------	-----

Mr. Laszlo Halasz (California)	1993	(0)
--------------------------------	------	-----

Mr. Sandor Nagy (Ohio)	1993	(1)
------------------------	------	-----

Mr. Steve Panta Jr. (Canada)	1994	(2)
------------------------------	------	-----

Mr. Steve Tagai (California)	1992	(1)
------------------------------	------	-----

Mr. Ernest Cziraky, Ex-Officio (Florida)	0000	(1)
--	------	-----

Auditing Committee/Ellenőrző Bizottság

Mr. Istvan Fejer (New York)	1994	(1)
-----------------------------	------	-----

Mrs. Ildikó Miko (Michigan)	1993	(1)
-----------------------------	------	-----

Mrs. Zsuzsanna Toth (Toronto, Ont., Canada)	1993	(1)
---	------	-----

Mr. Andras Varga (Michigan)	1994	(1)
-----------------------------	------	-----

Convention Tellers/Igazoló Bizottság

Mr. Balint Jacob (Michigan)	1994	(1)
-----------------------------	------	-----

Miss Erika Kulcsar (New York)	1994	(1)
-------------------------------	------	-----

Mrs. Henry Werle (Toronto, Ont., Canada)	1993	(1)
--	------	-----

Historical Committee/Történelmi Bizottság

Mrs. Ruth Cziraky (Florida)	1993	(1)
-----------------------------	------	-----

Mr. Ernest J. Kish (Florida)	1993	(2)
------------------------------	------	-----

Mrs. Ethel P. Kish (Florida)	1994	(3)
------------------------------	------	-----

Women's Convention/Nőszövetség

Mrs. Lydia Chatto, President (Ohio)	1992	(2)
-------------------------------------	------	-----

Mrs. Ruth Cziraky, Vice President (Florida)	1993	(0)
---	------	-----

Mrs. Anna Jakab, Secretary (New Jersey)	1993	(1)
---	------	-----

Mrs. Lenke P. Halo, Treasurer (New York)	1994	(3)
--	------	-----

Mrs. Claire Vereczky, Gospel Messenger,		
---	--	--

Women's Columnist	1992	(1)
-------------------	------	-----

Men's Convention/Férfi Szövetség

Mr. Steve Tagai, President (California)	1992	(1)
---	------	-----

Rev. Stefan Lorincz, Vice President (Illinois)	1993	(1)
--	------	-----

Mr. Steve Panta Jr., Secretary (Canada)	1992	(1)
---	------	-----

Mr. Béla Marosi, Gospel Messenger,		
------------------------------------	--	--

Men's Columnist (Ohio)	1992	(2)
------------------------	------	-----

Gospel Messenger (Evangeliumi Hírnök)/The Trumpet (A Kürt)

Rev. Joseph Novak, Editor (California)	0000	(1)
--	------	-----

Dr. Géza Herjeczki, Editor (Michigan)	0000	(1)
---------------------------------------	------	-----

Mr. Ernest J. Kish, Subscription Manager	(Florida) 000	(1)
--	---------------	-----

Editorial Committee/Sajtó Bizottság

Mr. Ernest J. Kish, President (Florida)	1993	(1)
---	------	-----

Rev. Lajos Oláh, Vice President (Canada)	1992	(1)
--	------	-----

Mr. Istvan Szabo, General Secretary (Illinois)	1994	(1)
--	------	-----

Convention Recording Clerks/A közgyűlés jegyzői

Dr. Laszlo Fazekas, Hungarian (Ohio)	1992	(0)
--------------------------------------	------	-----

Mrs. Ruth Cziraky, English (Florida)	1992	(2)
--------------------------------------	------	-----

Fénylenek, mint a csillagok

„Az okosok fényleni fognak, mint a fénylő égbolt, és akik sokakat igazságra vezettek, mint a csillagok, mindörökké”
(Dán 12, 3)

Ébredj testvérem, mert itt olyasmi van, amire nagyon oda kell figyelni! Bölcsnek lenni önmagában is nemes dolog. Itt azonban arról az isteni bölcsességről van szó, amelyet csak maga az Úr adhat. Bárcsak igazán ismerhetném magamat, Istenemet, Megváltómat! Bárcsak olyan bölcsességet nyernék Istentől, hogy a gyakorlatban is

megélhetném az Ő igazságát, és az Ő világosságában járhatnék. Vajon értelmes életet élek? Annak érdekében buzgolkodom, amire törekednem kell? Úgy élek, hogy halálom órájában is boldogan nézhetek majd végig az életemen? Mert csak ez a bölcsesség tesz fénylővé, mint a csillagok, csak ebből ragyoghat mennyei fény rajtam keresztül.

Nagyszerű dolog, ha valaki lelkeket tud megnyerni. Már ahhoz is bölcsesség kell, hogy valaki az igazsághoz tudjon fordulni. Mennyivel inkább azonban ahhoz, hogy

másokat oda térítsünk. Bárcsak úgy ismerném Istent, az embereket, a világot és Krisztust, hogy sok embertársamat Krisztushoz vezethetném. Szeretném magamat ennek a feladatnak szentelni, és addig nem nyugodni, míg alkalmas nem leszek erre. Mert jobb ez minden világi dicsőségnél, csillaggá tenne engem is, örökké fénylő csillaggá, sőt, áraszthatnám az égi fényt, mint a csillagok.

Én lelkem, serkenj fel! Uram, eleveníts meg!

C. H. Spurgeon

PARTNER-MISSZIÓ

Április óta gyakran beszélünk a fenti fogalomról. Valószínűleg, jelentését még nem tudtuk teljesen megérteni. Nem is annyira magát a két szót nem értjük, hiszen ez annyit jelent, hogy valaki társam-má szegődött a missziómunka végzésében. Inkább ennek a kiteljesítése ismeretlen közöttünk.

Több év óta használjuk ezt a kifejezést, hogy testvérvárosi kapcsolat. Sok város kapcsolatot létesített a tőlünk keletre, de az utóbbi években már nyugatra levő városokkal is. Azt akarják ezzel kifejezni, hogy egymást meglátogatják, ismerkednek egymással, előadásokat tartanak tudományos eredményeikről, tapasztalatokat adnak át elért sikereikből, sőt egy-egy fontosabb létesítmény felépítésében anyagi segítséget is nyújtanak egymásnak.

E példát bocsátottam előre, mivel ennek mintájára jöttek hozzánk baptista testvérek Amerikából, a Déli Baptista Szövetség képviselőjében, hogy még szorosabb, még határozottabb testvéri kapcsolatot, ún. partner-missziót hozzanak létre. Áprilisban jött hozzánk huszonnégy testvér, közöttük voltak lelkipásztorok, énekesek és zenészek. Négyes csoportokra osztva két hetet töltöttek országunkban és harminc gyülekezetünket meglátogatták, két, három, négy napot töltve közöttük. Evangélizálásokat tartottak, énekeltek, betegeket látogattak, kórházakban, családi otthonokban, bizonyoságot tettek hitükről iskolákban, utcán, tereken és bérelt kultúrtermekben. Visszaérkezésük alkalmával sok örömről számoltak be Újpesten, a záró istentiszteleten. Az érintett gyülekezetek lelkipásztorai most számolnak be a szép eredményekről, a gyülekezetekben kapott áldásokról, valamint a döntésekről.

Ez a huszonnégy testvér Amerikából, a Virginia államban élő baptista testvérek küldöttként jött hozzánk, úgy, hogy mindegyikük saját maga fedezte az útiköltségét. A nyár folyamán viszont ez a baptista szövetség négy hónapon keresztül, kéthetes váltásokban, nyolc-nyolc önkéntes munkást küld Tahiba az építkezésünkre. Ők nem prédikálni és evangélizálni akarnak, hanem a nagy építkezésen dolgozni. Ők is teljesen maguk fedezték útiköltségüket, és van közöttük olyan nyugdíjas testvér, aki két évig rakosgatta félre pénzét, csak hogy eljöhesse erre a munkára. Szállásuk megkönnyítésére vásároltak

egy kilencszemélyes mikrobust, amelyet a nyáron ők használnak, de a munka befejezése után átadják nekünk a mi használatunkra.

A partner-misszióban nemcsak a felsorolt két terület szerepel, hanem emellett készek segítséget nyújtani teológiai oktatásunkban, tanárok küldésében, vasárnapi iskolai tanítók képzésében, ifjúsági vezetők oktatásában, könyvek fordításában, azok kiadásának fedezésében is. Ezenkívül segítenek a rádió- és tévéműsorok összeállításában, az ilyen jellegű költségek vállalásában, valamint missziómunkások küldésében, akik készek éveig itt dolgozni, új gyülekezetek alakításában segítséget nyújtani, több körzeti állomással rendelkező lelkipásztorok mellett segédkezni. Nemcsak ők szándékoznak országunkba látogatni, hanem egy kisebb csoport látogatásának útiköltségét is készek fedezni, hogy tapasztalatcsere történjék valóban. És ami mindezek fölé emelkedik: az a cél, hogy tájékoztassuk egymást az eseményekről, hogy ilyen módon imádkozhassunk is egymásért.

Még folytathatnám a felsorolást, mennyi mindent ajánlanak testvéreink, mert Virginia államban több mint egymillió baptista él. De azt hiszem, nem kell tovább folytatnom. Ők azt kérték tőlünk, hogy most az első három évben csupán két, esetleg három programot válasszunk ki, amit mindkét fél meg tud valósítani. Hangsúlyozták testvéreink, hogy nem helyettünk akarnak dolgozni, missziózni, hanem mellettünk, segítséget nyújtva, valóban partneri alapon.

A felajánlott partner-misszióról már beszélgettünk központi tanácsülésünkön, néhány lelkipásztori munkaközösségi alkalom is, de szeretnénk az ország testvériségét is tájékoztatni erről, hogy ne egy kisebb csoport lelkesedése legyen csak, hanem minél többen kapcsolódhassunk e munkába. Nekünk is késznek kell lennünk az áldozatra, egyrészt a vendégek fogadásában, de méginkább a kiterjedtebb missziómunkában. Szükséges tehát, hogy ebben is egy szív, egy lélek vezéreljen bennünket.

Kérem testvéreim imádságát, és támogatását, hogy e szépnek ígérkező partner-misszió áldást jelentsen valamennyiünknek. Akik áldozatot tudnak hozni a misszióért, azok annak áldását is megnyerhetik.

A macedón férfiúhoz hasonlóan mi is mondhatjuk: „Jer által és légy segítségül nekünk”.

(Békehiernök)

Dr. Viczián János
egyházelnök

VASÁRNAPI ISKOLA

1991. október 20.

AZ ATHÉNI PRÉDIKÁCIÓ ApCsel 17:22-34

Athén volt az ókor szellemi fellegvára. A görög bölcelet központjába érkezve azonban egy „lelkében háborgó” apostolt látunk (16. v.). Vajon hasznára lesz az Úr ügyének Pál itt is? Uralkodni tud az indulatain? Hogyan állja majd a sarat a filozófusok előtt az evangélium szolgálja? Ezekre a kérdésekre kapunk választ a ma felolvasott történetből.

Az „Aeropágus” a filozófusok kedvenc találkozóhelye volt, ahol szellemi olimpiákat tartottak; a városból megjelent érdeklődők előtt véleményeket ütköztetve. Ott ülésezett a város bírósága is.

Isten létének a bizonyításával kezdi. (ApCsel 17:22-29) A hallgatóság összetétele lényegesen különbözött a megszokottól, hiszen itt nem az Őszövetségben jártas zsidók, hanem pogány bölcselők figyelték a szavait.

A 23. verset olvasva látjuk, hogy Pál felkészült erre a szolgálatra. Bár a lelkében háborgott, ez nem akadályozta meg abban, hogy tanulmányozza az athéniak vallásosságát, istentiszteleti helyeiket.

A retorikában való jártasságát is bizonyította, hiszen a jó előadás első feltelete a jóindulat megnyerése (22. v.).

Az Élő Istenről a következőképpen tett bizonyosságot:

1. Ő az Ismeretlen Isten (22-23. v.). Ez a megnevezése az Úrnak teológiaiilag, filozófiaiilag és gyakorlatilag is helyes. A görögök „ismeretlen istene” a nem definiálható, minden más istennél nagyobb istenséget jelezte. A mi Istenünkhöz valóban nem lehet bölcséleti módszerekkel eljutni; azok az Ő létét jelzik, de Őt magát be nem mutathatják.

2. Ő a Teremtő Isten (24-26. v.).

— A pogány vallásosság a világot részekre bontotta, mindegyik teremtetjeként más istent tisztelve. A mi Istenünk az egész Teremtettség létrehozója és Ura.

Egy órányi játék alatt jobban megismerheted valakinek a jellemét, mint egy hónapnyi beszélgetés alapján.

— Míg a pogány istenségek haragját a hívők áldozatai és szolgálata tartották vissza, a mi Istenünknek semmire nincs szüksége, inkább „ő ad mindeknek életet, lehetet és mindent”.

— Akit mintegy „tapogatva” keres az emberi bölcsesség, kinyilatkoztatja önmagát (27-28. v.).

3. Ő a mi Atyánk (29. v.). Az embe-riség, mint egy nagy család Isten szere-tő gondoskodását élvezi, tudva vagy tudatlanul.

Az üdvösségre-hívással folytatja (ApCsel 17:30-31) Kritikus részhez érkezett itt a beszédében Pál, hiszen a filozófusokat tudatlansággal vádolja, és parancsként tolmácsolja Isten aka-ratát a megtérésre. Miért kell minden-kinek megtérni? Mert az ítélet napja közeledik. A Bíró, Jézus Krisztust fel-támasztotta Isten a halálból, hogy igazságot szolgáltasson azon a napon.

Az eredmény (ApCsel 17:32-34)

— Néhány gúnyolódó (32. v.)

— Néhány érdeklődő (32-33. v.)

— Néhány hívő (34. v.), köztük egy „areopágita” (bíró).

*

Aranymondattal: ApCsel 17:24, 25

1991. október 27.

PILLANATKÉPEK AZ EFÉZUSI GYÜLEKEZETRŐL

ApCsel 18:24-19:6

„Pillanatkép” címet adtam ennek a leckének, mert az egészséges gyülekeze-ti életből mutat be három mozzanatot, fontosat, és gyakran elhanyagoltat: egy testvér eligazítását, majd támoga-tását a szolgálatban, és egy gyülekezet helyreállítását a hitben.

Apollós az efézusi gyülekezet egyik tanítója volt, s mint ilyen segítette to-vább a szolgálatban egy keresztyén házaspár. Én a segítségnyújtásra és a következményekre, nem a problémára helyezem a hangsúlyt. Röviden meg-említve mégis, Apollós ismerete a hit-

valló bemelegítés kérdésében volt hiányos, vagyis mintha egy baptista gyülekezettel egy nem-baptista testvér indult volna misszióba (zsinagógában találkoztak!). Még ma is hallunk híreket misszionáriusokról, akik a misszió-mezőn kapnak hajba...

Milyen tanítót tanítsunk? (ApCsel 18:24-26)

1. Akit érdemes (24-25. v.). Okkal említi meg Lukács, hogy Apollós egy ékesenszóló és az írásokban tudós fér-fi volt, aki a „lélekben buzgó lévén” szolgált „nagy szorgalmatosan”. Van egyfajta tanítói szolgálat az egész gyü-lekezet számára; itt nem arról van szó. Mint ahogy Pál apostol is — Jézus példáját követve! — maga mellett ké-szített fel néhány fiataalt a szolgálatra (Timótheus, Titus, Silás), minden terü-letén a missziómunkának hasznos, ha kialakul egy segítő kapcsolat („maguk mellé vették, és jobban elmagyarázták neki az Istennek útját”), aminek a kö-vetkezménye növekedés.

3. Akit lehet (26. v.). Apollós kész volt tanulni is, nem csak tanítani. Sem tudásban, sem a hitben nem juthatunk olyan szintre, ahonnan már nincs to-vább.

Szolgálat a gyülekezet támogatásá-val. (ApCsel 18:27-28) A mai változa-ta Apollós esetének féllő, hogy nem így folytatódna. Mi nehezen és bizal-matlanul nézzük azokat, akik „alaku-lóban vannak”. Apollóst „nem vonta ki a használatból” sem Isten, sem a gyülekezet. Éppen ellenkezőleg! Kisé-rőlevéllel és a gyülekezet bátorításával indult Akhája közösségeihez.

A közösség helyreállítása (ApCsel 19:1-6). Boldog az a közösség, ahol a Szentlélek Isten tesz rendet. Míg Apol-lós távol volt, Pál apostol Efézusba ér-kezett, hogy ami elmaradt bepótolják. Az efézusi hívők Bemerítő János taní-tása szerint „bűnvalló bemelegítést” gya-koroltak (Mk 1:4). Pál Jézus szavaira emlékeztette őket (Máté 28:19), és ők engedelmességgel fogadták az Igét. So-kan vitáznak ennek a történetnek a tanulságain. Pál kérdéséből, hogy „Vettetek-e Szentlelket?”, arra követ-keztetnek, hogy ezek a testvérek a Szentlélek Isten nélkül tértek meg. Pál kérdésére adott válaszukból azonban az hallik ki, hogy nem a hitükkel, nem

is az engedelmességükkel, hanem a tu-dásukkal volt probléma. Ahol bűnbá-nat és bűnbocsánat van, ott a Lélek munkálkodik (a mai leckében már több jelét is találtuk annak, hogy ez a gyülekezet tudatlanságában is előbb volt, mint sok mai!). Engedelmességü-ket azonban egy új élménye követte a Szentlélek kiáradásának (9:6).

*

Aranymondattal: ApCsel 19:6.

1991. november 3.

PÁL BÚCSÚT VESZ AZ EFÉZUSI SZOLGATÁRSAKTÓL

ApCsel 20:37-38

Három éves efézusi tartózkodás után (amit egy negyedéves misszióút köve-tett a görög területeken), útban Jeru-zsálem felé állt meg az apostol, hogy Milétosz kikötőjébe hívja szolgatársait egy búcsúszóra. A mai lecke tárgya Pál apostol búcsúbeszéde.

Hátratekintés (ApCsel 20:17-21). Hivalkodásként vennénk Pál szavait, ha nem azokhoz intézte volna, akik ismerték.

— Az első naptól az utolsóig az Úr-nak szolgált.

— A szolgálatát — veszélyhelyze-tekben is — alázattal és teljes átadott-sággal végezte.

— Minden lehetséges módját meg-próbálta a tanításnak (nyilvánosan és házanként).

— Szolgálatának a célja az Istenhez való megtérés munkálása volt.

Előretekintés (ApCsel 20:22-27). Pált belső indíttatás vezette Jeruszá-lem felé. Személyes biztonságával nem számolva is kész volt a szolgálat-ra. A Krisztustól kapott elhívás betöl-tése volt az egyetlen célja, és ettől még a meghurcoltatás, szenvedés és halál lehetősége sem tántorította el.

A vezetők feladata (ApCsel 28-31).

1. Viseljenek gondot magukra. A vezető saját példájával vezet a leghatá-sosabban. A gyülekezeti szolgálatté-vőkkel kapcsolatos elvárásokról I Tim 3-ban és Tit 1-ben olvasunk még Pál apostoltól; mindkét helyen a személyes példaadás az első követelmény.

2. Viseljenek gondot az egész nyáj-ra. A gyülekezetek életviteléért felelős szolgák megbízatásukat a Szentlélek-től kapják (Ő mutatja meg a közösség-

• Az utóbbi 5 évben a legtöbb bemelegítés és új gyülekezet alapítás Afrikában (külö-nösen is Tanzániában és Kenyában), Dél-Amerikában és Ázsiában történt. Az álta-lános növekedés elég mérsékelt volt Észak-Amerikában, Európában pedig úgy a bap-tisták, mint más keresztyén felekezetek körében folytatódik a létszám csökkenés.

nek, hogy kit választott ki e munkára). A gyülekezet Isten tulajdona; az értékét Krisztus kiontott vére adja meg.

3. Számoljanak az ellenség támadásaival (29-31. v.). Az ellenség kívülről és belülről is támad. Munkájának célja az, hogy a Krisztus-követőket („tanítványok”) a maga követésére bírja.

*

Aranymondát: ApCsel 20:37-38.

1991. november 10.

PÁL APOSTOL LETARTÓZTATÁSA ApCsel 21:26-33; 37-39a

Pál apostol ellenségei azt a vádat csiholták ellene, hogy a zsidó törvények elvetését tanítja. Az ószövetségi hit egyik legszebb gyakorlata volt a hálaadásnak az a formája, amikor ún. „tisztasági esküt” tettek. Ez abból állt, hogy egy meghatározott ideig (általában 30 nap) nem vágta haját, nem itat bort és nem érintettek holt testet. A fogadalmi idő végén hálaáldozatot mutattak be a Templomban (4Móz 6). A Jeruzsálembé érkezett Pált Jakab, a gyülekezet vezetője fogadta. Az apostollal kapcsolatos vádak városszerte ismertek volna, és így Jakab azzal a tanáccsal fordult Pálhoz, hogy csatlakozzon a fogadalmi áldozatra készülő négy testvérhez. Ha Pál apostolt is látják a Templomban áldozni — gondolta ő — az véget vet a vádaskodásnak.

Pál letartóztatása (ApCsel 21:27-33). Az apostol ellenségei a Templomban áldozó Pált a „saját térfelükön” találták. Hitük védelmében, a keresztyénekkel szembeni gyűlölettől megitta-sodva vádak garmadával támadtak az apostolra. „Nép ellenes” bűnnel vádolták őt, aki Róm 9:3-ban így vall: „kívánám, hogy én magam átok legyek, elszakasztva a Krisztustól az én atyámfiaiért”. A Templom megszenteltségtele-nítésével és templom ellenes tanításokkal vádolták a fogadalmi idejét ott töltő apostolt. Ezt csak tetézte az a koholmány, hogy pogányokat is bevitt magával a tiltott területre.

Ilyen vádak hallatán az egész város „igazságtételre” indult Pál ellen. A felajzott tömeg látványa megrémíthette a római ezredest, aki az apostolt végül is letartóztatta.

Igazoltatás (ApCsel 21:37-39a). Az időtájt többen is próbáltak felkelést szítani a rómaiak ellen, és mint kide-

rült, az ezredest a félelme vezette a döntésében. Kérdéseire meglepő választ kapott: míg ő egy egyiptomi terroristának vélte Pált, kiderült, hogy egy előkelő származású római polgárt vert bilincsbe Jeruzsálem közepén.

Természetesen, készséggel kapott az alkalmon, hogy hibáját korigálja: alkalmat adva Pálnak arra, hogy a vár lépcsőjéről prédikáljon a tömegnek.

*

Aranymondát: ApCsel 23:11.

~~~~~ SZENT CSALÓDÁS ~~~~~

(Amerikai úti beszámoló 1.)

Romániából, Erdélyből jöttem, Nagy Károly vagyok. Az Úr Jézus gyermeke, szolgálja. Beszámolómhöz bevezetőként, rövid életjelként hadd mondjam el a következőket:

Baptista szülők gyermeke vagyok. Szüleim születésemkor már az Úrnak szántak. Serdülő fiú koromban nagyon eleven, rossz gyermek voltam. Cserepka János testvér volt a lelkipászorunk akkor. Sokat foglalkozott velünk, fiatalokkal. Az Úr előtt gyakran összetörtünk, sírtunk, mint gyermekek. Imádkoztunk, s az imádkozás után mindig jól éreztük magunkat. De csak maradtunk a réginek és folytattuk az életet azzal a természettel, amivel születtünk. Amikor 16 éves lettem, úgy mint szokás nálunk, bemerítkeztem. Sajnos igazi megtérés, újjászületés nélkül. Az énekkarnak, zenekarnak is tagja lettem. Többen voltunk fiatalok. Volt fiúkör, leánykör. Szervezetten mentek a dolgok. Mi azt hittük, ennyi a hívőség. Szép is volt. Nem jártunk bálba, mulatozó helyekre stb. De valódi, igazi isteni élet nem volt bennünk. Azt a boldogságot, amit a 32. zsoltár ír: „boldog ember az, akinek bűne megbocsátott” nem ismertük.

Majd megnősültem. Egy olyan vallású és szellemű leányt vettem el feleségül, mint én voltam. Ment az élet tovább. A mindennapi életben, a gyülekezetben egyaránt. Énekkar, zenekar, költemények, társas előadások — a látszat szerint, emberi szemmel nézve, tűrhetően. De Isten előtt? Léha, könnyelmű, megtéretlenek voltunk.

Egy testvér egyszer elébem állt, és azt kérdezte: Károly, ha az Úr Jézus ma eljönne, hová jutna a lelked? Egyenes volt a kérdés. Érthető. Mint egy éles kard, úgy vágott belém. Nem tudtam kitérni a kérdés elől. Hová jut a lelkem? Kezdtém számolni a költséget. Hívó szülők gyermeke vagyok. Baptista. Be vagyok merítve. Zenekarban, énekkarban szolgállok. De nem ezt kérdezte a testvér. Hová jutna a lelkem? Válaszolnom kellett. A pokolba. Nehéz volt kimondani, de ez volt az igazság. Ha nem mondom ki most, egy napon úgyis kiderül. És jóvá tehetetlen lesz minden. Ahogy kimondtam ezt a szót: pokolba, belerendült az egész bensőm. Soha

addig nem éreztem a pokol borzalmát. De most ott éreztem magam a pokolban. 1956 március első vasárnapján volt ez, 12 órakor.

Attól a perctől egy belső harc indult meg bennem. Meg kell térj! A testvér, aki kértet, felelt nekem. Nem kell a pokolba juss! Jézus meghalt érted. Ez a szó „meghalt Jézus érted” adott továbbra erőt élni, magamba szállni, gondolkodni. De csak a lelkem üdvéről. Bűneimről, Jézus Krisztusról, úgy, mint addig soha.

Megindult a szívem. Sírta is sokszor. Mélyen szántott az ige ekéje. Válaszolnom kellett. Igennel vagy nemmel. A bensőmben nagy harc indult el. „Meg kell térj”, mondta egy hang. „Nem térek meg”, mondta egy másik. Jézus és a sátán. A jó és a rossz. Amíg egyszer megláttam, hogy én egy elveszett, nyomorult, bűnös ember vagyok. Térdre borultam, mázsányi súlyos bűntelherrel, elveszett bűnősként. Azt kérdeztem sírva, összetörten: „Istenem, meg tudsz bocsátani egy ilyen nagy bűnösnek, mint én vagyok?” A mellettem levő testvér hangosan válaszolt: „Isten meg tud bocsátani”. A testvér felesége, aki maga is az Úr Jézusé volt, halált adott: „Köszönjük Úr Jézus, hogy testvérünket elfogadtad, bűneit megbocsátottad.” Felálltunk térdeinkről, köszöntöttük egymást. Örültünk, boldogok voltunk, olyan, amilyen még soha addig.

A Jóisten, aki tudta gyengeségeimet, mivel terve volt velem, még azon az éjszakan álomban is szólt hozzám. Álomban borzasztó feketeséget látok. S én mind jobban félek. Abban a sötét feketeségben, pokoli kínok gyötörnek. Hallok egy hangot: „ezek a te bűneid”. Nem mondhatam, hogy nem igaz, mert tudtam, hogy azt mind én követtem el. Kínok között reszkettem, sírtam. De egyszercsak szűnni kezd a sötétség. Amilyen borzasztó volt ez a kínos állapotom — bűneim miatt, most egy csodálatos, szép, addig soha nem látott mennyi világosság vett körül. Hangot hallottam újra: „megbocsátattak néked a te bűneid”. Addig bánatomban, bűneim miatt sírtam, most pedig örömben, bűneim megbocsátásának tudatában. Ekkor elkezdtem énekelni. „Rút volt szí-

SECOND
CLASS
POSTAGE
PUBLICATIONS

POSTMASTER: Send Form 3579 to Hungarian Baptist Union of America
2800 Fordham Rd., N.E. Palm Bay, Fla. 32905

vem, sötét, de Jézus oda betért, s mert megmosott a vér, már szívem hófehér. Ott járok majd tudom, a színarany úton. Ó, mily csodás nagy szeretet, lemosta bűnemet."

Az ének hallatára bejött a testvér, aki-nél szálltam, reám tette a kezét s felébredtem. Ő azt gondolta, ébren vagyok. Elmondtam neki, mit álmódram. Leborultunk újból. Hálát adtunk, hogy az Úr megerősítette álmom által is azt, amit már ébren, hit által átéltem. Az Úr a dicsőség mindenért.

Ekkor haza mentem, hiszen nem ott-hon történtek ezek a dolgok. Boldogan mondtam mindenkinek: Isten megbocsátotta bűnemet. Szabad vagyok. Tudom, hogy fel van írva a nevem az élet könyvében. Tudom, ha ma eljön, lelkem Hozzá jut a mennyországba, az Úr Jézus érdeme által.

Bizonyságtételtem sokaknál hazatalált, elfogadták ők is Jézust. Sajnos, sokaknál ellenállást váltott ki. Egy harc kezdődött el a családban, a gyülekezetben, majd később a gyülekezeteinkben is. Az Úr hatalmasan munkálkodott az Ő Lelke által. Adott ébredést, megtérést gyülekezetünkben, s azon túl is. A magyarság részén, ahol gyülekezetek voltak, tűzként terjedt az Ige, az evangélium. Az ébredés, a megújulás. Ahol az Úr Lelke végezte a munkát, ott lehetett tudni névszerint, kik ébredtek föl, kik nem. Azok, akik felébredtünk, egyek voltunk, együtt sírtunk az elvesztettekért, együtt örültünk a megtérőknek. Életet adott az Úr. Elevenek voltunk, buzgók az imában. A bizonyságtételben átütő erő volt.

Az a régi rendszer nem jó szemmel nézett bennünket. Addig, míg csak a nevünk volt hívő, de élettelenek voltunk, eltűrt. Ameddig az ő irányítása alatt voltunk, addig nem volt baj. De amikor kiálltunk nyilvánosan és házanként (ApCsel 20:20), nem félve senkitől, semmitől — akkor jöttek ám, és fenyegettek.

Egy néhányunkat börtönbe is zártak. De ott tudtam meg: a börtön is palota, ha Jézussal együtt vagyunk. Ott is azt tettem, amit addig. Bizonyságot tettem az Úr Jézusról: énekeltem, imádkoztam, nyilvánosan és titkon.

De vége lett annak is. Kijöttem a börtönből és folytattam tovább. Az volt a

legnagyobb örömünk, ha az Úr szolgálataunk nyomán adott ébredést, megtérést. Az volt a nagyon jó, és az adott kedvet tovább a munkára, ha a szolgálat után vol-

AKIK
ELMENTEK

MÁTYÁS ISTVÁN
1894—1991

Az Úr ismét haza szólította hű és idős munkásai egyikét. Mátyás István testvérünk ez év július 12-én eleget tett a meghívásnak. Most már szemtanúja Isten végtelen dicsőségének, akit évtizedek során odaadó hűséggel szolgált.

Mátyás testvér Magyarországon született 1894. április 6-án. Amerikába feleségével együtt 1913-ban érkezett. Azonnal csatlakoztak a Perth Amboy-i (New Jersey) Magyar Baptista Gyülekezethez. Néhány évvel később Wardra (West Virginia) költözött, ahol részt vett az ottani Magyar Baptista Gyülekezet megalapításában.

A West Virginia-i bányákban szép munkát végzett úgy az anyagi mint a lelki vonalon. Onnan, családjával együtt áttelepedett Detroitba (Michigan) és csatlakozott a helyi Magyar Baptista Gyülekezethez. A gyülekezetben mint diakónus, pénztáros, vasárnapi iskola tanító és mint fuvóska vezető szolgált.

A hetvenes évek elején, mint özvegy ember, Mátyás testvér közénk jött és itt Palm Bayben (Florida) a Bethesda Nyugalmazottak Otthonában valamint a Bethesda Gyülekezetben a tagok sorába lépett. Itt is örömmel vett részt a szolgálatban és az adakozásban. Szeretett énekelni, szavalni, harmonikáján játszani s dicsérni az Urat.

Most már együtt van az Úrral, akit 97 éves koráig hűségesen szolgált. Gyászolja 9 gyermeke, 24 unoka, 37 dédunoka, gyülekezetünk és gyülekezeteink népe. Ha megkérdezhetnénk, melyik az ő legkedvesebb verse a Bibliában, úgy vélem, hogy a János Evangéliuma 15:12-15 verseihez utalna: „Ez az én parancsolatom, hogy szeressétek egymást, amiképen én szeretlek titeket. Nincsen senkiben nagyobb szeretet annál, mintha valaki életét adja az ő barátaiért. Ti az én barátaim vagytok, ha azokat cselekszitek, amiket én parancsolok néktek.”

Fogadjuk szívünkbe az Úr intelmét, s akkor mi is meglátjuk Őt színről-színre. Mátyás testvér eltávozott körünkől, hogy az Úrral legyen. Az Úr ígérete szerint találkozunk odaát, a mennyekben.

E.J.K.

tak megtört szívű imádkozók. Az ige visszhangra talált a szívekben.

Ez egy kicsi része annak, amit Isten az Ő Lelke által elkezdett bennem és bennünk. Mindez 35 évvel ezelőtt kezdődött. Sok viszontagságon keresztül kell nekünk Isten országába jutnunk.

Erre, amit itt leírtam tanú az ég és sok Romániában és Magyarországon élő hívő. Hogy hogy kerültem ki ide Amerikába, arról is beszámolok röviden.

(Folytatjuk) Nagy Károly

GOMBKÖTŐ MÓZES 1902—1991

Gombkötő Mózses 1902. november 22-én született Magyarországon, Kisgalamb faluban. Hat gyermek volt a családban.

1925. május 14-én, 23 éves korában kivándorolt Amerikába. Megnősült, majd Detroitban telepedett le. Egész életén át a Ford gyárban dolgozott. Az ötvenes években hűséges tagja volt a Detroiti Első Magyar Baptista Gyülekezetnek. Éveken keresztül vezető szerepet töltött be, a gyülekezet diakónusaként. Keresztény életé példás volt és mindvégig hű maradt az ő Krisztusba vetett hitéhez. Több évig tartó, hosszú szenvedés után 1991. május 6-án visszaadta lelkét Teremtőjének.

Gyászolja felesége Mary, leányai: Carol Gloria (családjával együtt) és Gombkötő Vilma, valamint ismerősei, barátai, lelki testvérei. Isten szerető vigasztalását kívánjuk nekik.

B. J.

Női világ imanap

Baptista testvérnők november első hét-főjén a világ minden kontinensén meg fogják tartani a hagyományos évi imanapot. (Baptist Women's World Day of Prayer).

A programot a Baptista Világszövetség (BWA) női osztálya megbízásából ezúttal a Venezuelai baptista nőtestvérek készítik el, melyet a világ minden nagyobb nyelvére le fognak fordítani. Az 1991-es téma ez lesz: Együtt Krisztusban: szeretetben járunk (Together in Christ, We Love).

Baptista női imanapot először Európában rendeztek a második világháború után. A háború okozta sebek gyógyítása volt a cél. A mozgalom gyorsan áterjedt más kontinensekre is és jelenleg a 156 tagú Baptista Világszövetség egyik központi eseménye a nőtestvérek között.

Testvéreim, kapcsolódjunk be mi is e világméretű női imanap programjába!

BWA/h

Akit szeretünk, arra előbb vagy utóbb hasonlítani fogunk. St. Bernard

Szent az, aki a jóságot kíváncsossá teszi. Laurence Housman